ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ତିରାଶିତମ ପ୍ରବଚନ

ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟବାଦର ଚାରି ପିଢ଼ି: କ୍ରମେ ବଢ଼ୁଥିବା ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କର ଉନ୍ମୋଚନ

Jeff Pippenger
2024-02-16

ଏଜିକିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠରେ ଚାରିଟି କ୍ରମବର୍ଦ୍ଧମାନ ଘୃଣିତ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁମାନେ ଲାଓଦିକିୟ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ଚାରି ପିଢ଼ୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। 1୪୬3 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହ ହବକ୍‌କୁକଙ୍କ ଦୁଇଟି ତାଲିକାର ଏକ ଜାଲିଆତି ପ୍ରତିରୂପ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା, ଯେପରି ଆରୋନ ତାହାର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବଛୁରା ଦ୍ୱାରା ଇର୍ଷ୍ୟାର ଏକ ଜାଲିଆତି ପ୍ରତିମା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ହିଁ ଈଶ୍ୱର ମୋଶାଙ୍କୁ ଦଶ ଆଜ୍ଞାର ଦୁଇଟି ତାଲିକା ଦେଇଯାଉଥିଲେ। ୱିଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିବାଭଳି, ଯେତେବେଳେ ଲାଓଦିକିୟ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜମ୍ ଭିତ୍ତିସ୍ଥ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅପସାରଣ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲା, ସେତେବେଳେ ପ୍ରଥମ ପିଢ଼ୀର ନେତୃତ୍ୱ ବାଇବେଲର ଅଧିକାରକୁ, ଏବଂ ପରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମାକୁ, ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା। ବିଦ୍ରୋହ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିଲା ଯେ କେଲଗ୍‌ଙ୍କ ଆଧାତ୍ମିକବାଦ (ପ୍ୟାନ୍ଥେଇଜ୍ମ) 1୪୦୪ ର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କ ଇତିହାସରେ ପ୍ରବେଶ କଲା।

୧୮୮୮ ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହ ସମୟରେ, ହିଜ୍କିୟେଲଙ୍କ ଚିତ୍ରମୟ କକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକିତ ଆତ୍ମବାଦ ଏମିତି ଏକ ସ୍ଥିତିକୁ ପହଞ୍ଚିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ମିନିଆପୋଲିସର ସନ୍ଦେଶବାହକମାନେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତ୍ରୀ, ଏବଂ ସେପରି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ମଧ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଗଲେ।

> "ଆମ ଅନୁଭବରେ ଆମେ ଦେଖିଛୁ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଖୋଲା ଦ୍ୱାରରୁ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଲୋକର କିରଣ ପଠାନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଶୈତାନ ବହୁମାନଙ୍କର ମନକୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରେ। କିନ୍ତୁ ଏଯାବତ୍ ଶେଷ ଆସି ନାହିଁ। ଏମିତି ଲୋକ ଥିବେ ଯେମାନେ ଆଲୋକକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବେ ଏବଂ ଯେମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱର ଆଲୋକ ସଂପ୍ରେଷଣ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ମାର୍ଗରୂପେ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଦବାଇ ତଳେ ନମାଇଦେବେ। ଆତ୍ମିକ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଆତ୍ମିକ ଭାବରେ ବିବେଚିତ ହୁଏ ନାହିଁ। ପାହାରାଦାରମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରକାଶମାନ ପ୍ରବନ୍ଧ ସହିତ ପଦକ୍ଷେପ ମିଳାଇ ଚାଲିନାହାନ୍ତି, ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗପ୍ରେରିତ ସତ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତା ଓ ଦୂତମାନେ ଅବହେଳିତ ହେଉଛନ୍ତି।"

> "ଏହି ସଭାରୁ ଏମିତି ଲୋକମାନେ ବାହାରିଯିବେ, ଯେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ଜାଣୁଛୁ ବୋଲି ଦାବି କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ନିଜ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ସେମାନେ ସେହି ବସ୍ତ୍ର ସଂଗ୍ରହ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହା ସ୍ୱର୍ଗର କରଘରେ ବୁଣାଯାଇନାହିଁ। ଏଠାରେ ସେମାନେ ଯେ ଆତ୍ମାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ସେହି ଆତ୍ମାକୁ ସେମାନେ ନିଜ ସହିତ ବହନ କରି ନେଇଯିବେ। ଆମ କାର୍ଯ୍ୟର ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ପାଇଁ ମୁଁ କମ୍ପିତ ହେଉଛି। ଯେମାନେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଈଶ୍ୱର ଦେଇଥିବା ପ୍ରମାଣକୁ ମାନି ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିବେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସେହି ଭାଇମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ, ଯେମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱର ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ସେପରି ସୁଯୋଗ ଆସିବ, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେପରି ଯୁଦ୍ଧରେ ଲିପ୍ତ ଥିଲେ, ସେହି ପ୍ରକାରର ଯୁଦ୍ଧକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇ ଚାଲାଇପାରିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ କରିଦେବେ। ଏହି ଲୋକମାନେ ଏହାରେ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାର ସୁଯୋଗ ପାଇବେ ଯେ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ। କେହି କେହି ନିଶ୍ଚିତ ହେବେ; ଅନ୍ୟମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ସ୍ୱୟଂ ଆତ୍ମାକୁ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ଧରି ରହିବେ। ସେମାନେ ଆତ୍ମକୁ ମରିବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନିଜ ହୃଦୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ। ସେମାନେ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଅଧିକ ଓ ଅଧିକ ଭାବରେ ଭ୍ରମିତ ହେବେ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସତ୍ୟ ଓ ଧର୍ମିକତାକୁ ବିଚାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମାର ଅଧୀନରେ ସେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ସେହିପରି ଏକ ଢାଞ୍ଚା ଆରୋପ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ, ଯାହାକୁ ଈଶ୍ୱର ଅନୁମୋଦନ କରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ମାନବମନସ୍‌କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ନେଇ, ଏହିପରି ଭାବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ କାରଣକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାରେ, ଶୟତାନଙ୍କ ଗୁଣାବଳୀକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କରିବେ।"

> "ଯଦି ଆମର ଭାଇମାନେ ଏହି ସଭାରେ ଉପବାସ କରି, ପ୍ର ାର୍ଥନା କରି, ଏବଂ ତାଙ୍କ ର ହୃଦୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦେବଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନମ୍ର କରିଥାନ୍ତେ , ଏବଂ ଶାନ୍ତ ଭାବେ ବସି ଏକସଙ୍ଗେ ଶାସ୍ତ୍ର ଗୁଡ଼ିକର ଅନୁସନ୍ଧ ାନ କରିଥାନ୍ତେ , ତେବେ

ଦେବ ଗୌରବାନ୍ ିତ ହୋଇଥାନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ସେହି ସଭାକୁ ଆଣାଯାଇଥିବା ପୂର୍ବାଗ୍ର ହର ଆତ୍ମ୍ । ଦେବଙ୍କ ସର୍ବାଧିକ ସମୃଦ୍ଧ ଆଶୀର୍ବାଦର ଦ୍ୱ ାରକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଲା, ଏବଂ ଯେମାନଙ୍କ ମଧ ରେ ଏହି ଆତ୍ମ୍ । ଥିଲା, ସେମାନେ ଦେବଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପଶ୍ଚ ାତ୍ତ ାପ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମ୍ ାଙ୍କ ପ୍ର ତି ଅବମାନନାକର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସେମାନେ କେତେ ନିକଟକୁ ଆସିପହଞ୍ଚ ିଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ ରେ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମ୍ । ଥିଲା ବୋଲି କିଛି ଅନୁଭୂତି ନ ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ , ଆଲୋକକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଅନୁକୂଳ ସ୍ଥ ିତିରେ ରହିବେ ନାହିଁ।" The 1888 Materials, 832.

1888 ପରେ, ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କଳିସିଆ ଓ କାର୍ଯ୍ୟର "ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ କମ୍ପିଉଠିଥିଲେ।" ସେ ଦେଖିଥିଲେ ଯେ, ସେହି ସଭା ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ନେତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଅବିରତ ଆତ୍ମିକ ଯୁଦ୍ଧ ସୃଷ୍ଟି କରିବ, ଏବଂ "the daily" ବିଷୟକ ବିବାଦ ଏହାର ପ୍ରମାଣ ଯେ, ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗୁଡ଼ିକ ସେହି ପିଢ଼ି ଉପରେ ନିଜେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା। ସେତେବେଳେ ଏମିତି କିଛି ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଥିଲା, ଯେମାନେ "ସ୍ୱର୍ଗ-ପ୍ରେରିତ ସନ୍ଦେଶ ଓ ସନ୍ଦେଶବାହକମାନଙ୍କୁ" ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱର ଯେ "ପ୍ରମାଣ ଦେଇଥିଲେ," ତାହାକୁ "ସ୍ୱୀକାର କରିନଥିଲେ," ଏବଂ ସେହି ପୁରୁଷମାନେ "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ" ବିରୋଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ। ଦ୍ୱିତୀୟ ପିଢ଼ି ଦେଖିଲା ଯେ, ପ୍ରକାଶନ ଗୃହ ଓ ସାନିଟାରିୟମ୍ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାରର ଅଗ୍ନିଦ୍ୱାରା ଭସ୍ମୀଭୂତ ହୋଇଗଲା।

"ଆଜି ମୁଁ ଏଲ୍ଡର୍ ଡାନିଏଲ୍ସଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପତ୍ର ପାଇଲି, ଯେଉଁଥିରେ ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ରିଭ୍ୟୁ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ବିନାଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖାଯାଇଥିଲା। ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର ପକ୍ଷରେ ହୋଇଥିବା ଏହି ବିପୁଳ କ୍ଷତିକୁ ଚିନ୍ତା କରି ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ଅନୁଭବ କରୁଛି। ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, କାର୍ଯ୍ୟର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ଭାଇମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ପରୀକ୍ଷାର ସମୟ ହେବ। ଯେମାନେ ପୀଡ଼ିତ, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ପୀଡ଼ାଭୋଗ କରୁଛି। କିନ୍ତୁ ଏହି ଦୁଃଖଦ ସମ୍ବାଦରେ ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହୋଇନଥିଲି, କାରଣ ରାତ୍ରିର ଦର୍ଶନମାନଙ୍କରେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ବ୍ୟାଟଲ କ୍ରିକ୍ର ଉପରେ ଅଗ୍ନିସଦୃଶ ଏକ ତରୱାର ପ୍ରସାରିତ କରି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଦେଖିଛି। ଗୋଟେ ଥର, ଦିବାବେଳେ, ମୋର ହାତରେ କଲମ ଥିବାବେଳେ, ମୁଁ ସଚେତନତା ହରାଇଦେଲି, ଏବଂ ଏମିତି ପ୍ରତୀତ ହେଲା ଯେ ଏହି ଅଗ୍ନିମୟ ତରୱାର ପ୍ରଥମେ ଗୋଟିଏ ଦିଗକୁ ଏବଂ ପରେ ଅନ୍ୟ ଦିଗକୁ ଘୁରୁଥିଲା। ଦୁର୍ଘଟନା ପରେ ଦୁର୍ଘଟନା ଘଟୁଥିବା ପରି ଲାଗୁଥିଲା, କାରଣ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ କରିବା ଓ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରିବା ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଯୁକ୍ତି-ଯୋଜନାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅସମ୍ମାନିତ କରାଯାଇଥିଲା।"

"ଆଜି ପ୍ରଭାତରେ ମୁଁ ଗଭୀର ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ପ୍ରେରିତ ହେଲି ଯେ, ପ୍ରଭୁ Review and Herald କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏପରି ଭାବେ ପରିଚାଳନା କରୁନ୍ତୁ ଯେ ସେମାନେ ଯତ୍ନସହିତ ଖୋଜଖବର କରନ୍ତୁ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଦେଖିପାରିବେ କେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱର ଦେଇଥିବା ଅନେକ ସନ୍ଦେଶକୁ ଅବହେଳା କରିଛନ୍ତି।"

"କିଛି ସମୟ ପୂର୍ବେ ରିଭ୍ୟୁ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ଭ୍ରାତୃଗଣ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଭବନ ନିର୍ମାଣ ବିଷୟରେ ମୋର ପରାମର୍ଶ ଚାହିଥିଲେ। ସେତେବେଳେ ମୁଁ କହିଥିଲି ଯେ, ଯେମାନେ ରିଭ୍ୟୁ ଏଣ୍ଡ ହେରାଲ୍ଡ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଭବନ ଯୋଗ କରିବା ପକ୍ଷରେ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯଦି ଭବିଷ୍ୟତର ଚିତ୍ର ମନୋନୀତ ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ଥାନ୍ତା, ଯଦି ସେମାନେ ବ୍ୟାଟଲ୍ କ୍ରୀକ୍ରେ କ'ଣ ଘଟିବ ବୋଲି ଦେଖିପାରୁଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେଠାରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଭବନ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ରହୁନଥାନ୍ତା। ଈଶ୍ୱର କହିଥିଲେ: 'ମୋର ବାକ୍ୟକୁ ତୁଚ୍ଛ ମନାଯାଇଛି; ଏବଂ ମୁଁ ଫେରିବି ଓ ଉଲଟାଇ ପାଲଟାଇ ଦେବି।'"

୧୯୦୧ ମସିହାରେ ବ୍ୟାଟଲ୍ କ୍ରୀକ୍ରେ ଆୟୋଜିତ ଜେନେରାଲ୍ କନଫରେନ୍ସରେ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ଜନମାନଙ୍କୁ ଏହାର ପ୍ରମାଣ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେ ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରୁଥିଲେ। ମନମାନେ ଦୋଷବୋଧରେ ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ହୃଦୟମାନେ ସ୍ପର୍ଶିତ ହୋଇଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇନଥିଲା। ଯଦି ସେ ସମୟରେ ହଠୀ ହୃଦୟମାନେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭଙ୍ଗିଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରକାଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାଶ ଦେଖାଯାଇଥାନ୍ତା, ଯାହା କେବେ ଦେଖାଯାଇଛି। କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱର ସମ୍ମାନିତ ହେଲେ ନାହିଁ। ତାଙ୍କ ଆତ୍ମାର ସାକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇନଥିଲା। ଯେ ପ୍ରଥାମାନେ ସତ୍ୟ ଓ ଧର୍ମିକତାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କର ସ୍ପଷ୍ଟ ବିରୋଧରେ ଥିଲା, ଏବଂ ଯାହା ପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଦା ରକ୍ଷିତ ହେବା ଉଚିତ୍, ସେହି ପ୍ରଥାମାନଙ୍କୁ ଲୋକମାନେ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ନାହିଁ।

"ଏଫିସୁସର ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଏବଂ ସାର୍ଦ୍ଦୀସର ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କ ଜନଙ୍କ ପାଇଁ ଯିଏ ମୋତେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି, ସେ ମୋ ପାଖରେ ପୁନଃପୁନି ଉଚ୍ଚାରଣ କରିଛନ୍ତି। 'ଏଫିସୁସର ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତଙ୍କୁ ଲେଖ; ଯିଏ ନିଜ ଡାହାଣ ହସ୍ତରେ ସେହି ସାତୋଟି ତାରା ଧରି ରଖିଛନ୍ତି, ଯିଏ ସାତୋଟି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଦୀପସ୍ତମ୍ଭର ମଧ୍ୟରେ ଚାଲନ୍ତି, ସେ ଏହି କଥାମାନ କହୁଛନ୍ତି; ମୁଁ ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟ, ତୁମର ପରିଶ୍ରମ, ଏବଂ ତୁମର ସହନଶୀଳତା ଜାଣେ; ଏବଂ ତୁମେ କିପରି ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ସହି ପାରୁନାହାଁ; ଏବଂ ଯେମାନେ ନିଜକୁ ପ୍ରେରିତ ବୋଲି କହନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନୁହନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ପରୀକ୍ଷା କରିଛ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି ପାଇଛ; ଏବଂ ତୁମେ ବହନ କରିଛ, ତୁମର ସହନଶୀଳତା ଅଛି, ଏବଂ ମୋର ନାମର ନିମନ୍ତେ ପରିଶ୍ରମ କରିଛ, ଏବଂ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇନାହାଁ। ତଥାପି ମୋର ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି ଅଭିଯୋଗ ଅଛି, କାରଣ ତୁମେ ତୁମର ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଛ। ଏହିହେତୁ ତୁମେ କେଉଁଠାରୁ ପତିତ ହୋଇଛ, ତାହା ସ୍ମରଣ କର, ଏବଂ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କର, ଏବଂ ପ୍ରଥମ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କର; ନଚେତ୍ ମୁଁ ଶୀଘ୍ର ତୁମ ପାଖକୁ ଆସିବି, ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ନ କର, ତେବେ ତୁମର ପ୍ରଦୀପସ୍ତମ୍ଭକୁ ତାହାର ସ୍ଥାନରୁ ସରାଇ ଦେବି।' ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 2:1–5।"

"'ସାର୍ଦ୍ଦିସର ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତଙ୍କୁ ଲେଖ; ଯିଏ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସାତ ଆତ୍ମା ଓ ସାତ ତାରାକୁ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି, ସେ ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି; ମୁଁ ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜାଣେ, ତୁମର ଏହି ନାମ ଅଛି ଯେ ତୁମେ ଜୀବନ୍ତ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ମୃତ। ସଚେତନ ହେଅ, ଏବଂ ଯାହା ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଛି ଓ ମରିଯିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଢ଼ କର; କାରଣ ମୁଁ ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସିଦ୍ଧ ପାଇନି। ତେଣୁ ସ୍ମରଣ କର, ତୁମେ କିପରି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା ଓ ଶୁଣିଥିଲା, ଏବଂ ତାହାକୁ ଦୃଢ଼ରୂପେ ଧରି ରଖ, ଓ ଅନୁତାପ କର। ତେଣୁ ଯଦି ତୁମେ ସଚେତନ ନ ରହ, ମୁଁ ଚୋର ପରି ତୁମ ଉପରେ ଆସିବି, ଏବଂ କେଉଁ ଘଣ୍ଟାରେ ମୁଁ ତୁମ ଉପରେ ଆସିବି, ତାହା ତୁମେ ଜାଣିପାରିବ ନାହିଁ।' ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 3:1–3।"

"ଆମେ ଏହି ସତର୍କବାଣୀଗୁଡ଼ିକର ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ଦେଖୁଛୁ। ଏହାମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଶାସ୍ତ୍ରବାଣୀ କେବେ ଅଧିକ କଠୋରଭାବରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନଥିଲା।"

"ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସର୍ବାଧିକ ସାବଧାନତାର ସହିତ ନିର୍ମିତ, ଅଗ୍ନିରୋଧକ ଭବନଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ମାଣ କରିପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ହାତର ଏକ ସ୍ପର୍ଶ, ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏକ ସ୍ଫୁଲିଙ୍ଗ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳକୁ ଭସ୍ମ କରିଦେବ।"

"ମୋ ପାଖରେ ଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି ପରାମର୍ଶ ଅଛି କି ନାହିଁ, ଏହା ପଚାରାଯାଇଛି। Battle Creek ଉପରେ ଝୁଲି ରହିଥିବା ଅଗ୍ନିମୟ ତଲୱାରର ପତନକୁ ବାରଣ କରିବାର ଆଶାରେ, ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱର ମୋତେ ଯେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ, ସେହି ପରାମର୍ଶ ଦେଇସାରିଛି। ଏବେ ଯାହାକୁ ମୁଁ ଭୟ କରୁଥିଲି, ତାହା ଘଟିଛି—Review and Herald ଭବନ ଜଳିଯାଇଥିବା ସମ୍ବାଦ ଆସିଛି। ଏହି ସମ୍ବାଦ ଯେତେବେଳେ ଆସିଲା, ମୁଁ କୌଣସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିଲି ନାହିଁ, ଏବଂ କହିବା ପାଇଁ ମୋ ପାଖରେ କୌଣସି ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ନାହିଁ। ସମୟେ ସମୟେ ସତର୍କବାଣୀରେ ଯାହା କହିବାକୁ ମୋତେ ହୋଇଛି, ତାହାର କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିନାହିଁ, କେବଳ ଯେମାନେ ଶୁଣିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ କଠୋର କରିଛି; ଏବଂ ଏବେ ମୁଁ କେବଳ ଏତିକି କହିପାରେ: ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକ ଦୁଃଖିତ, ଯେ ଏହି ଆଘାତର ଆସିବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପଡ଼ିଲା। ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଆଲୋକ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଯଦି ତାହା ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ଆହୁରି ଆଲୋକର ଆବଶ୍ୟକତା ରହୁନଥାନ୍ତା।" Testimonies, volume 8, 97–99.

ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ଦ୍ୱିତୀୟ ପିଢ଼ୀ କୌଣସି ବିଜୟ ନୁହେଁଥିଲା, ଏବଂ ଯେପରି ଏଜିକିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠର ପୂରଣରେ ଥିଲା, ସେହି ବିଦ୍ରୋହ କେବଳ ଆହୁରି ବଢ଼ି ଚାଲିଲା।

"ଲିଖିତ ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଓ ଅଗ୍ନିର ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଭୁ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ Battle Creek ଛାଡ଼ି ବାହାରିଯାଆନ୍ତୁ। ଈଶ୍ୱର ଆମକୁ ତାଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁନ୍ତୁ। ଏହା କି ଆମ ପାଇଁ କିଛିମଧ୍ୟ ଅର୍ଥ ରଖେ ନାହିଁ ଯେ Battle Creekରେ ଥିବା ଆମର ଦୁଇଟି ମହାନ ସଂସ୍ଥାକୁ ଅଗ୍ନି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନାଶ କରିଦେଲା? ଆପଣମାନେ କହିପାରନ୍ତି, 'କିନ୍ତୁ ନୂତନ Sanitariumରେ ଅନେକ ରୋଗୀ ଅଛନ୍ତି।' ହଁ; କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ଯଦି ଅନେକ ହଜାର ରୋଗୀ ମଧ୍ୟ ଥାନ୍ତେ, ତଥାପି ଏହା Battle Creekରେ ଆମର ଲୋକମାନେ ଘର ନିର୍ମାଣ କରି ସେଠାରେ ସ୍ଥାୟୀଭାବେ ବସିବା ପକ୍ଷରେ କୌଣସି ଯୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ।"

> “ପରୀକ୍ଷ ।ମାନେ ବଢୁଛନ୍ତି । ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ର ଆତ୍ମ ।ଙ୍କ ସାକ୍ଷ ୟ ମାନଙ୍କ ରେ ଈଶ୍ୱ ର ପଠାଇଥିବା ଆଲୋକକୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ର ନିଜ ଉପାୟ ଓ ନିଜମାନଙ୍କ ର ନିଜ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକୁ ବାଛୁଛନ୍ତି । ଲୋକମାନେ କି ଏଭଳିଭାବେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱ ରଠାରୁ ପୃଥକ କରି ଚାଲିବେ? ସେ ଆଗରୁ କରିଥିବାଠାରୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ସ୍ୱ ଷ୍ଟ ଭାବରେ କି ନିଜ ଅସନ୍ତୋ ।ଷ ପ୍ର କାଶ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ?” Pamphlets, SpTB06, 45.

ମଣିଷମାନେ “ନିଜ ନିଜ କଳ୍ପନା ଓ ନିଜ ନିଜ ଯୋଜନାକୁ ବାଛୁଥିଲେ,” ଯାହା ଯେହେଜ୍କେଲ ପୁସ୍ତକର ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ଚିତ୍ରମୟ କକ୍ଷମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ସତରିଜଣ ପ୍ରାଚୀନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା; ସେମାନେ ଘୋଷଣା କରୁଥିଲେ, “ପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁନାହାନ୍ତି।” ପ୍ରଭୁ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଉଠାଇଲେ ଏବଂ ନିଖୁଟ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅର୍ଥାତ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ତାଙ୍କୁ “ଖୋଲା ଦର୍ଶନ” ଦେଲେ। ସେ ଏହି ଦାନ ଉପରେ ନିଜ ହସ୍ତାକ୍ଷର ସ୍ଥାପନ କଲେ, କାରଣ ସେ ଏହାକୁ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ Portland ନାମକ ଏକ ନଗରରେ ଏହାକୁ ସମାପ୍ତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଏହାକୁ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଦେଇଥିଲେ। “ଖୋଲା ଦର୍ଶନ” ବନ୍ଦ ହେବାର ଠିକ ପୂର୍ବରୁ, 1881 ଓ 1882 ମସିହାରେ ସେହି ପ୍ରାଚୀନମାନେ ବାଇବେଲ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମାର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱକୁ କ୍ଷୁଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ପରେ, “ଖୋଲା ଦର୍ଶନ” 1884ରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ଏବଂ ଚାରି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ 1888 ମସିହାର General Conferenceରେ କୋରହ, ଦାଥନ ଓ ଅବିରାମଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ପୁଣିଥରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେଲା।

୧୮୮୮ ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହ ଏପରି ଏକ ବିଦ୍ରୋହୀ ବୃଦ୍ଧିକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା ଯେଉଁଥିରେ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜେ ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଇତିହାସରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରି, ପ୍ରକାଶନ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦହନ କରିଦେଲେ। ତଥାପି, ସେହି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନ୍ୟାୟବିଚାରମାନେ ଚାଲୁଥିବା ବିଦ୍ରୋହକୁ ରୋକିପାରିଲେ ନାହିଁ। ୧୯୧୯ ମସିହାରେ ଗୋଟିଏ ବାଇବେଲ ସମ୍ମିଳନୀ ଆୟୋଜିତ ହେଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପିଢ଼ୀର ପ୍ରମୁଖ ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ପତିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରଶିକ୍ଷିତ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ William Warren Prescott, “the daily” ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନୀୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବା ସାତାନୀୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ଆଗେଇ ନେବାର ପ୍ରମୁଖ ନେତା ଭାବେ, ଏକ ଧାରାବାହିକ ପ୍ରସ୍ତୁତିମାଳା ଦେଇଥିଲେ।

ଇତିହାସ ସୂଚିତ କରିଛି ଯେ, 1919 ମସିହାର ସେହି ବାଇବେଲ ସମ୍ମିଳନୀରେ ପ୍ରେସକଟ୍ ଏପରି ଏକ ସୁସମାଚାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ଯାହା ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୂଳସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ହଟାଇ ଦେବାରେ ଗଠିତ ଥିଲା। ସେ ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ଦିନକୁ ମଧ୍ୟ ବିଲୋପ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ସଫଳ ହୋଇପାରିଲେ ନାହିଁ। ତଥାପି ସେ ଏପରି ଏକ ସୁସମାଚାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ଯାହା ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବୁଝାମଣାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୂନ୍ୟ ଥିଲା। ସଭାରେ ତାଙ୍କ ସୁସମାଚାର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେହି ଅନ୍ଧ ନେତାମାନେ ତାଙ୍କର ପ୍ରବଚନମାଳାକୁ ନେଇ, The Doctrine of Christ ଶୀର୍ଷକରେ ଏକ ପୁସ୍ତକର ରୂପ ଦେବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କଲେ। ସେହି ପୁସ୍ତକଟି ଲାଉଡିସିଆନ୍ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ତୃତୀୟ ପିଢ଼ୀର ଆଗମନର ପ୍ରତୀକ ହୋଇଉଠିଲା।

ଏହି ପୁସ୍ତକ ହବକ୍କୂକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ମିଲେରୀୟ ସୁସମାଚାରଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ଏକ ସୁସମାଚାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ପୌଲ ଆମକୁ ଜଣାଇଛନ୍ତି ଯେ ଅନ୍ୟ ସୁସମାଚାର କୌଣସି ସୁସମାଚାର ମାତ୍ର ନୁହେଁ।

> ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ, ଯିଏ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଡାକିଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ତୁମେ ଏତେ ଶୀଘ୍ର ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସୁସମାଚାରକୁ ଫେରିଯାଉଛ; ଯାହା ଆଉ ଗୋଟିଏ ନୁହେଁ; କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ଅଛନ୍ତି ଯେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଚଳିତ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାରକୁ ବିକୃତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଆମେ, କିମ୍ବା ସ୍ୱର୍ଗରୁ କୌଣସି ଦୂତ, ଯଦି ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା ପ୍ରଚାର କରିଛୁ, ତାହାଠାରୁ ଭିନ୍ନ କୌଣସି ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରେ, ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ। ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି ଆମେ କହିଥିଲୁ, ସେପରି ମୁଁ ଏବେ ପୁଣି କହୁଛି, ଯଦି କେହି ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ଯାହା ଗ୍ରହଣ କରିଛ, ତାହାଠାରୁ ଭିନ୍ନ କୌଣସି ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରେ, ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ। ଗାଲାତୀୟ ୧:୬–୯।

ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍ ର ତୃତୀୟ ପିଢ଼ୀକୁ ଇଜିକିଏଲଙ୍କ ତୃତୀୟ ଘୃଣାସ୍ପ ଦ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ରା ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ ସ୍ତ୍ର ୀମାନେ ତାମ୍ମୁଜ ପାଇଁ କାନ୍ଦୁଛନ୍ତି । ତାମ୍ମୁଜ ଜଣେ ମେସୋପୋଟାମିୟ ଦେବତା ଥିଲେ, ଯିଏ ଉର୍ବରତା ଏବଂ

ଉଭ ିଦଜୀବନର ଚକ୍ର ସମୂହ ସହ ସମ ୍ବନ୍ଧ ିତ ଥିଲେ। କେବେ କେବେ ତାମ୍ମୁଜଙ୍କ ୁ ଜଣେ ମେଷପାଳକ କିମ ୍ବା ଯୁବକ ଭାବେ ଚିତ୍ର ିତ କରାଯାଉଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଋତୁପରିବର୍ତ୍ତ ନ ଓ ଫସଲର ବୃଦ୍ଧ ି ସହ ସମ ୍ବନ୍ଧ ଥିଲେ। ତାମ୍ମୁଜଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତ ୀ ପୁନରୁତ୍ଥ ାନ କୃଷି ପଞ୍ଜ ିକା ସହ ଜଡିତ ଥିଲା। ପୌରାଣିକ କଥାନୁସାରେ, ଗ୍ର ୀଷ୍ମ ମାସଗୁଡ଼ିକରେ ତାମ୍ମୁଜ ମରିଯାଉଥିଲେ କିମ ୍ବା ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯାଉଥିଲେ, ଯାହାକି ଉଷ୍ଣ ଓ ଶୁଷ୍କ ଋତୁରେ ଉଭ ିଦଜୀବନର ମ ୍ଳାନତାର ଏକ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ ବୋଲି ଦେଖାଯାଉଥିଲା। ତାମ୍ମୁଜ ପାଇଁ ବିଳାପ କରିବା ଏକ ଶୋକ-ଅନୁଷ୍ଠ ାନ ଥିଲା, ଯାହାରେ ଗ୍ର ୀଷ୍ମ ମାସଗୁଡ଼ିକରେ ତାମ୍ମୁଜଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ କିମ ୍ବା ଅଦୃଶ୍ୟ ତା ନିମନ୍ତେ ବିଳାପ କରାଯାଉଥିଲା, ଏବଂ ତାହାପରେ ତାଙ୍କ ର ପୁନରୁତ୍ଥ ାନରେ ଆନନ୍ଦ କରାଯାଉଥିଲା, ଯାହା ଉଭ ିଦଜୀବନ ଓ କୃଷିଜୀବନର ପୁନର୍ନବୀକରଣର ପ୍ର ତୀକ ଥିଲା।

ତମ୍ମୁଜ ପାଇଁ କାନ୍ଦିବା ଏକ ନକଲି ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ସେହିହିଁ W. W. Prescottଙ୍କ ସୁସମାଚାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା। 1863 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହରେ ଯାହାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭିତ୍ତିର ଅପସାରଣ 1919 ମସିହାରେ ଏକ ଏପରି ସ୍ଥିତିକୁ ପହଞ୍ଚିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଲାଓଡିକିଆନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ସେହି ମିଥ୍ୟା ସୁସମାଚାରକୁ ସ୍ଥାପିତ ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲା। ସେହି ମିଥ୍ୟା ସୁସମାଚାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଧର୍ମର ପଦ୍ଧତିଶାସ୍ତ୍ର ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା। ଏହାର ପ୍ରଥମ ସ୍ଥପତି W. W. Prescott ଥିଲେ, ଏବଂ William Millerଙ୍କ ପରି, ଉଭୟ ପୁରୁଷଙ୍କ ସୁସମାଚାର ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକରେ ଥିବା “the daily” ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର ମୂଳଭୂତ ବୁଝାମଣା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା। ଉଭୟ ସୁସମାଚାର 2 Thessalonians ର ସେହି ଅଂଶରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ Miller ପ୍ରଥମେ ଆବିଷ୍କାର କରିଥିଲେ ଯେ “the daily” ପୌତ୍ତଳିକତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେହି ଅଂଶରେ Miller ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ଅଛି, ଯେମାନେ Paul ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଆଉ ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ଅଛି ଯେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ନାହିଁ।

ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଏକ ଶ୍ରେଣୀ, ଯାହାକୁ ମିଲର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, “ଚିହ୍ନିବେ” ଏବଂ ଶେଷ ବର୍ଷାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ; ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ଶ୍ରେଣୀ, ଯାହାକୁ ପ୍ରେସ୍କଟ୍ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ। ସେମାନେ ଯେ ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ତାହା ଏକ ମିଥ୍ୟା ସୁସମାଚାର ଉପରେ ଆଧାରିତ, ଯାହା କୌଣସି ସୁସମାଚାର ନୁହେଁ; ଏବଂ ଏହା ଶେଷ ବର୍ଷାର ଏକ ମିଥ୍ୟା ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଏହିପରି, ଯିହେଜ୍କେଲଙ୍କ ତୃତୀୟ ଘୃଣ୍ୟ ବିଷୟ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ସ୍ତ୍ରୀମାନେ (ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ମଣ୍ଡଳୀମାନେ), ଯେଉଁମାନେ ତମ୍ମୁଜ ପାଇଁ କାନ୍ଦୁଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳୀନ ଅଶ୍ରୁ (ବର୍ଷା) ଫସଲର ଫଳ ଉତ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ଅଟେ।

ବାଇବେଲ୍‌ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମାରେ ଶେଷ ବର୍ଷାର ବାର୍ତ୍ତାର ଦୁଇ ପ୍ରକାର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟ ସର୍ବତ୍ର ବ୍ୟାପ୍ତ। ବାଇବେଲ୍‌ପୁନଃପୁନି ଏହା ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ ଜନମାନଙ୍କଠାରୁ ବର୍ଷା ବିରତ ରହେ।

> ସେମାନେ କହନ୍ତି, ଯଦି କୌଣସି ପୁରୁଷ ନିଜ ଭାର୍ଯ୍ୟାଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରେ, ଏବଂ ସେ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଯାଇ ଅନ୍ୟ ପୁରୁଷଙ୍କର ହୋଇଯାଏ, ତେବେ ସେ ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିବ କି? ସେହି ଦେଶ କି ବହୁତ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ ନାହିଁ? କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଅନେକ ପ୍ରେମିକଙ୍କ ସହ ବେଶ୍ୟାଚାର କରିଛ; ତଥାପି ମୋ ପାଖକୁ ପୁଣି ଫେରିଆସ, ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି। ତୁମ ଆଖି ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନମାନଙ୍କ ଦିଗକୁ ଉଠାଇ ଦେଖ, କେଉଁଠି ଅଛି ଯେଉଁଠାରେ ତୁମ ସହ ଶୟନ କରାଯାଇନାହିଁ? ପଥମାନଙ୍କ ପାଖରେ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବସିଥିଲା, ଯେପରିକି ମରୁଭୂମିରେ ଜଣେ ଆରବୀୟ ବସିଥାଏ; ଏବଂ ତୁମେ ତୁମ ବେଶ୍ୟାଚାର ଓ ତୁମ ଦୁଷ୍ଟତା ଦ୍ୱାରା ଦେଶକୁ ଅପବିତ୍ର କରିଦେଇଛ। ଏହିକାରଣରୁ ବର୍ଷାଧାରା ରୋକାଯାଇଛି, ଏବଂ ଶେଷ ବର୍ଷା ହୋଇନାହିଁ; ତଥାପି ତୁମର ଲଲାଟ ବେଶ୍ୟାର ଲଲାଟ ସଦୃଶ ଥିଲା, ତୁମେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଲା। ଯିରିମିୟ 3:1–3.

ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟ ିଜ୍ମ 1863 ମସିହାରେ ବ୍ୟ ଭିଚାରିଣୀର ଭୂମିକା ଗ୍ର ହଣ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା, ଏବଂ ସେହି ସମୟରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ବର୍ଷାଧାରାଗୁଡ଼ିକ ଅଟକାଇ ରଖାଯାଇଛି। ସେମାନେ ନିଜ ବିଦ୍ରୋ ାହ ପାଇଁ ଲଜ୍ଜ ିତ ହେବାକୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରନ୍ତ ି, ଏବଂ ସେହି ନମ୍ର ତାହୀନତା ବେଶ୍ୟ ାର କପାଳ ଉତ୍ପ ନ୍ନ କରେ; ଏବଂ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ବାଣୀର ବେଶ୍ୟ ା ହେଉଛି ପାପାସି। ତୃତୀୟ ପିଢ଼ି ସେହି ସ୍ଥ ାନ ଯେଉଁଠାରେ ରୋମର ବେଶ୍ୟ ାର ଚିହ୍ନ କୁ ପ୍ର ଣାମ କରିବା ପାଇଁ ଶେଷ ପ୍ର ସ୍ତ ୁତିକାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପ ନ୍ନ ହୁଏ। ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ି ପାଇଁ ପ୍ର ସ୍ତ ୁତି ତୃତୀୟ ପିଢ଼ିରେ, ପରବର୍ତ୍ତ ୀ ବର୍ଷାର ଏକ ଜାଲିଆତି ବାର୍ତ୍ତ ା ଦ୍ୱ ାରା, ସମ୍ପ ନ୍ନ ହୁଏ। 1863 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋ ାହ, 1888 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋ ାହ, ଏବଂ 1919 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋ ାହ ଯେପରି, ସେପରି ସେଗୁଡ଼ିକ September 11, 2001 ସହ ସମରେଖିତ; କାରଣ ସେତେବେଳେ ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟୁ ୟର୍କ ସହରର

ଭବନଗୁଡ଼ିକ ଧସି ପଡ଼ିଲା, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରର ପରାକ୍ରମୀ ଦୂତ ଅବତରିତ ହେଲେ ଏବଂ ସତ୍ୟ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହେଲା।

> "ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷା ଦେବଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ପତିତ ହେବାକୁ ଅଛି। ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରିବାକୁ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କର ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ ହେବାକୁ ଅଛି।" Review and Herald, April 21, 1891.

ଯେତେବେଳେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟବାଦର ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନେ ତାହାକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ବୋଲି ଚିହ୍ନିପାରିଲେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ଏକ ମିଥ୍ୟା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ବାର୍ତ୍ତା ଦ୍ୱାରା ଶିକ୍ଷିତ କରାଯାଇଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଯିହେଜ୍କେଲ ତାମ୍ମୁଜ ପାଇଁ କାନ୍ଦୁଥିବା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ପ୍ରୟୋଗରେ ଯାହା ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତିର ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ।

> "କେବଳ ସେମାନେ, ଯେମାନେ ନିଜେ ପାଇଥିବା ଆଲୋକ ଅନୁଯାୟୀ ଜୀବନଯାପନ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ ଅଧିକ ଆଲୋକ ଗ୍ରହଣ କରିବେ। ଯଦି ଆମେ ପ୍ରତିଦିନ ସକ୍ରିୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଗୁଣଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରକାଶରେ ଅଗ୍ରସର ନ ହେବୁ, ତେବେ ଆମେ ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷାରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରକାଶମାନତାକୁ ଚିହ୍ନି ପାରିବୁ ନାହିଁ। ସେହି ବର୍ଷା ହୋଇପାରେ ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ହୃଦୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ୁଛି, କିନ୍ତୁ ଆମେ ତାହାକୁ ବୁଝିପାରିବୁ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ।" Testimonies to Ministers, 507.

ଲୋକମାନଙ୍କର ରକ୍ଷକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶେଷ ବର୍ଷାର ଆଗମନକୁ ଚିହ୍ନିବା ଅସମ୍ଭବ ଥିଲା, କାରଣ ଶେଷ ବର୍ଷା ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଭ୍ରାନ୍ତ ସୁସମାଚାର ପୂର୍ବତନ ଯୁଗମାନଙ୍କରେ ଯେପରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା, ସେପରି କୌଣସି ପ୍ରକାଶର ସମ୍ଭାବନାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥିଲା।

> "କଳିସିଆମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ପ୍ରକାଶ ହେବାକୁ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ନମ୍ର କରିନାହାନ୍ତି, ଏବଂ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ଓ ଅନୁତାପ ଦ୍ୱାରା ହୃଦୟର ଦ୍ୱାର ଖୋଲିନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେହି ପ୍ରକାଶ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ। ଯେହି ଶକ୍ତିର ପ୍ରକାଶ ପୃଥିବୀକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମାରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କରେ, ସେହି ପ୍ରକାଶରେ ସେମାନେ କେବଳ ଏମିତି କିଛି ଦେଖିବେ, ଯାହାକୁ ସେମାନେ ନିଜ ଅନ୍ଧତାରେ ବିପଜ୍ଜନକ ବୋଲି ଭାବନ୍ତି, ଏମିତି କିଛି ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଭୟକୁ ଉଦ୍ଦୀପିତ କରିବ, ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ନିଜମାନଙ୍କୁ ସଜାଇ ନେବେ। କାରଣ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ଧାରଣା ଓ ଆଶାଅପେକ୍ଷା ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟର ବିରୋଧ କରିବେ। 'କାହିଁକି,' ସେମାନେ କହନ୍ତି, 'ଆମେ ତ ଏତେ ବର୍ଷ ଧରି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଛୁ, ତେଣୁ ଆମେ କାହିଁକି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଜାଣିବୁ ନାହିଁ?'—କାରଣ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର ସତର୍କବାଣୀ ଓ ଅନୁରୋଧଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଲେ ନାହିଁ, ବରଂ ଅବିରତ ଭାବେ କହି ଆସିଲେ, 'ମୁଁ ଧନୀ, ସମ୍ପଦରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି, ଏବଂ ମୋର କୌଣସି କଥାର ଅଭାବ ନାହିଁ।' ପ୍ରତିଭା, ଦୀର୍ଘ ଅନୁଭବ, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଲୋକର ପଥ ନ କରିଦେବ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ନ୍ୟାୟର ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କିରଣମାଳା ତଳେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିନାହାନ୍ତି, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦାନଦ୍ୱାରା ଡାକାଯାଇନାହାନ୍ତି, ଚୟିତ ହୋଇନାହାନ୍ତି, ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇନାହାନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ହାତଲାଗାଉଥିବା ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରବଳ ହସ୍ତ ତଳେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ନମ୍ର କରିବେ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ କରିବେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିବେଚନାଶକ୍ତିଶାଳୀ ମନୁଷ୍ୟ କରିବେ—ତାଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କର କୃପାରେ ସମୃଦ୍ଧ ମନୁଷ୍ୟ। ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରବଳ, ସ୍ୱାର୍ଥପର ଚରିତ୍ରଲକ୍ଷଣ, ସେମାନଙ୍କର ଜିଦ୍ଦିପନା, ଜଗତର ଆଲୋକଠାରୁ ଦୀପ୍ତିତ ହେଉଥିବା ଆଲୋକରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। 'ମୁଁ ଶୀଘ୍ର ତୋର ନିକଟକୁ ଆସିବି, ଏବଂ ଯଦି ତୁ ଅନୁତାପ ନ କରୁ, ତେବେ ତୋର ଦୀପସ୍ତମ୍ଭକୁ ତାହାର ସ୍ଥାନରୁ ହଟାଇଦେବି।' ଯଦି ତୁମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଖୋଜିବ, ତେବେ ସେ ତୁମ ପାଖରେ ମିଳିବେ।" Review and Herald, December 23, 1890.

ଏଜିକିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠରେ ପ୍ରାଚୀନମାନେ ୧୯୧୯ ମସିହାରେ ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତିର ଏକ ସୁସମାଚାରକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ ଆସିପହଞ୍ଚିଲା, ସେହି କ୍ରମେ ବଢୁଥିବା ବିଦ୍ରୋହର ଫଳ ଏହାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ଯେ ସେମାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ଆଗମନକୁ ଚିହ୍ନିପାରିଲେ ନାହିଁ। ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଶେଷକାଳର ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଇତିହାସରେ, ପରମେଶ୍ୱର ମିଲେରାଇଟ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ କଲେ।

ମିଲର ଏଲିୟାଙ୍କ ର ଏକ ପ୍ର ତୀକ ଥିଲେ, ଏବଂ ଏଲିୟା ଆହାବଙ୍କ ୁ ସ୍ପ ଷ୍ଟ ଭାବରେ କହିଥିଲେ ଯେ ଏଲିୟାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବିନା ବର୍ଷା ହେବ ନାହିଁ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ତୃତୀୟ ପିଢ଼ୀ ବିଷୟରେ ଆମର ବିବେଚନାକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

> "ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଆତ୍ମିକ ପତନ ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାପ ପାଇଁ ଶୋକ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେହି ଶ୍ରେଣୀ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମୁଦ୍ରା ବିନା ଛାଡ଼ିଦିଆଯିବେ। ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଦୂତମାନଙ୍କୁ, ଯେମାନଙ୍କ ହାତରେ ବଧାସ୍ତ୍ର ଅଛି, ଏପରି ଆଜ୍ଞା ଦିଅନ୍ତି: 'ତୁମେ ତାହାଙ୍କ ପଛପଛ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଯାଇ ଘାତ କର; ତୁମ ଚକ୍ଷୁ କ୍ଷମା ନ କରୁ, ନାହିଁଲେ ତୁମେ ଦୟା କରିବା; ବୃଦ୍ଧ ଓ ଯୁବକ, କୁମାରୀମାନେ, ଶିଶୁମାନେ ଓ ନାରୀମାନେ—ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବଧ କର; କିନ୍ତୁ ଯାହାର ଉପରେ ଚିହ୍ନ ଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ନାହିଁ; ଏବଂ ମୋର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରୁ ଆରମ୍ଭ କର।' ତାହାପରେ ସେମାନେ ଗୃହର ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଆରମ୍ଭ କଲେ।"
>
> "ଏଠାରେ ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଚର୍ଚ୍ଚ—ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ରାଳୟ—ହିଁ ପ୍ରଥମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ଆଘାତକୁ ଅନୁଭବ କଲା। ସେହି ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନେ, ଯେମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱର ମହାନ ଆଲୋକ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଯେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆତ୍ମିକ ସ୍ୱାର୍ଥର ରକ୍ଷକ ଭାବେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ନ୍ୟାସକୁ ଦ୍ରୋହ କରିଥିଲେ। ସେମାନେ ଏହି ଅବସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯେ, ପୂର୍ବଦିନମାନଙ୍କ ପରି ଆମେ ଆଉ ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ। ସମୟ ବଦଳି ଯାଇଛି। ଏହି କଥାମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରେ, ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି: ପ୍ରଭୁ ନ ଭଲ କରିବେ, ନ ଅମଙ୍ଗଳ କରିବେ। ସେ ନିଜ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ବିଚାରରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃପାଳୁ। ଏପରିଭାବେ 'ଶାନ୍ତି ଓ ସୁରକ୍ଷା' ହିଁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଘୋଷଣା, ଯେମାନେ ପୁନର୍ବାର କେବେ ମଧ୍ୟ ତୂରୀର ନ୍ୟାୟରେ ନିଜ ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚ କରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧମାନ ଏବଂ ଯାକୁବଙ୍କ ଗୃହକୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପମାନ ଦେଖାଇବେ ନାହିଁ। ଏହି ମୌନ କୁକୁରମାନେ, ଯେମାନେ ଭୁକିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଲେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ହିଁ ଅପମାନିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ପ୍ରତିଶୋଧକୁ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି। ପୁରୁଷ, କନ୍ୟାମାନେ, ଏବଂ ଛୋଟ ଶିଶୁମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକାସଙ୍ଗେ ନାଶ ହୁଅନ୍ତି।"
>
> "ଯେଉଁ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ବିଶ୍ୱସ୍ତମାନେ ଦୀର୍ଘନିଶ୍ୱାସ ଛାଡୁଥିଲେ ଏବଂ କ୍ରନ୍ଦନ କରୁଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ସୀମିତ ମାନବୀୟ ଚକ୍ଷୁଦ୍ୱାରା ଯେତେଦୂର ଦେଖାଯାଇପାରୁଥିଲା, କେବଳ ସେତିକି ମାତ୍ର ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ସବୁଠାରୁ ଭୟାବହ ପାପଗୁଡ଼ିକ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ମଳ ଓ ପବିତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଈର୍ଷ୍ୟାକୁ ଉଦ୍ଦୀପ୍ତ କରିଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନଥିଲା। ହୃଦୟମାନଙ୍କର ମହାନ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ଅଧର୍ମକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗୁପ୍ତରୂପେ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାପକୁ ଜାଣନ୍ତି। ଏହି ଲୋକମାନେ ନିଜ ଛଳନାରେ ନିରାପଦ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ଲାଗନ୍ତି ଏବଂ, ତାଙ୍କର ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁତାର କାରଣରୁ, କହନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଭୁ ଦେଖୁନାହାନ୍ତି; ପରେ ସେମାନେ ଏମିତି ଆଚରଣ କରନ୍ତି ଯେପରି ସେ ପୃଥିବୀକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କର କପଟତାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେହି ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ଉଦ୍ଘାଟନ କରିବେ, ଯେଗୁଡ଼ିକୁ ଲୁଚାଇ ରଖିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଏତେ ସାବଧାନ ଥିଲେ।"
>
> "ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା, ଗୌରବ କିମ୍ବା ଲୌକିକ ପ୍ରଜ୍ଞାର କୌଣସି ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ୱ, ପବିତ୍ର ପଦବୀରେ କୌଣସି ସ୍ଥାନ, ନିଜ ନିଜ ଛଳନାମୟ ହୃଦୟଙ୍କ ଉପରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିବାବେଳେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବଳିଦାନ କରିବାରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ ନାହିଁ। ଯେମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟ ଓ ଧର୍ମିକ ବୋଲି ମନ୍ୟ କରାଯାଇଛି, ସେମାନେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗର ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରେରକ ଏବଂ ଉଦାସୀନତା ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କୃପାମୟ ଦାନଗୁଡ଼ିକର ଦୁର୍ବ୍ୟବହାରରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହୋଇ ପ୍ରମାଣିତ ହୁଅନ୍ତି। ସେ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟ ଆଚରଣକୁ ଆଉ ସହିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ନିଜ କ୍ରୋଧରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଦୟା ବିନା ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି।"
>
> "ଯେମାନେ ବହୁତ ମହାନ ଆଲୋକରେ ଆଶୀର୍ବାଦିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେବା କରିବା ସମୟରେ ବାକ୍ୟର ଶକ୍ତିକୁ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ସନ୍ନିଧିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରନ୍ତି ଅନିଚ୍ଛାସହିତ। ସେମାନେ କେବେକାଳି ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ସେବକ ଥିଲେ, ତାଙ୍କର ସନ୍ନିଧି ଓ ପରିଚାଳନାରେ ପ୍ରସାଦପ୍ରାପ୍ତ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କଠାରୁ ବିମୁଖ ହେଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରାନ୍ତିରେ ପରିଚାଳିତ କଲେ, ଏହିହେତୁ ସେମାନେ ଦୈବୀ ଅପ୍ରସନ୍ନତାର ଅଧୀନକୁ ଆଣାଯାନ୍ତି।" Testimonies, volume 5, 211, 212.